

rentestigning lige til at starte med, og så ville det i øvrigt flade ud.

Nu har det så rent faktisk vist sig, at der ikke er sket nogen rentestigning. Og derfor er det, jeg spørger økonomiministeren, om økonomiministeren vil acceptere, at det faktisk var det, som vismændene stort set sagde. De sagde, at det ikke ville få de store økonomiske konsekvenser, hverken hvis det blev et ja eller det blev et nej, og derfor vil jeg til sidst spørge økonomiministeren: Vil økonomiministeren sige, at det, som vismændene sagde, var korrekt?

Økonomiministeren (Marianne Jelved):

Til hr. Frank Dahlgaard: Jeg kender ikke eurorenten i Belgien og Italien lige nu. Men den er formentlig, som hr. Frank Dahlgaard siger, svarende til den danske. Det kan jeg ikke afvise. Men den danske rente burde jo også være mindre, eftersom de fundamentale, økonomiske nøgletal for Danmark er bedre end i både Belgien og Italien. Så det viser jo, at der er en omkostning.

Til hr. Peter Skaarup: Jeg har udtalt – og det har andre regeringsmedlemmer også og mange andre uden for regeringen – at et nej *kunne* føre til et pres på kronen. Jeg har stået her og sagt, at jeg ville forvente, at det var meget kortvarigt, og under alle omstændigheder ville vi håndtere det.

Nationalbanken håndterede det jo: foregreb situationen, hævdede ekstraordinært renten, forklarede i en pressemeddelelse, at det var for at forebygge usikkerhed, og hævdede renten med en halv procent fredag den 29. september kl. 9 om morgenen.

Regeringen har tilkendegivet meget klart, støttet af mange partier her i Folketinget, herunder Dansk Folkeparti, hvilket jeg gerne kvitterer for, at Folketinget, regeringen står vagt om fastkurspolitikken. Og vi er om nødvendigt enige om at bruge alle de instrumenter, der er til rådighed: renten, brug af valutareserven for at støtte kronen og finanspolitiske stramninger, hvis og når det bliver nødvendigt. Og det står fast.

Jeg kan lige minde hr. Peter Skaarup om, at vismændene jo har lavet nogle beregninger på, hvad en forskel på et ja og nej kunne være. Og den beregningsmodel, de har lavet, er på ½ pct. De har altså vurderet og lavet en modelberegning på en forskel på ½ pct. – hvad ville det give?

Det er nøjagtigt det samme, regeringen har gjort, når vi har vurderet konsekvenser af et ja og et nej. Vi har brugt den samme renteforskel.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 82

6) Til økonomiministeren af:

Frank Dahlgaard (UP):

»Hvordan vil ministeren forklare, at kronekursen er styrket siden den 28. september 2000, hvor et klart flertal af den danske befolkning sagde nej til euroen?«

Skriftlig begrundelse

Regeringen har hele tiden hævdet, at et nej til euroen var en alvorlig situation for dansk økonomi og for den danske krone. Imidlertid er kronekursen blevet mærkbart styrket, lige siden folket den 28. september 2000 sagde ja til at fastholde kronen – og nej til euroen. Nationalbankens lille renteforhøjelse på ½ procent på helt kortfristede penge har selvsagt medvirket til at styrke kronen, men det er helt åbenlyst, at udlandets tillid til dansk økonomi og til den danske krone er stor.

Nejet til euroen resulterede således ikke i nogen valutakrise omkring kronen, mens euroen fortsat har problemer med at holde sin kurs oppe.

Frank Dahlgaard (UP):

Det hører næsten sammen med de to andre spørgsmål eller er i forlængelse af dem.

Efter afstemningen steg aktiekurserne, efter afstemningen steg obligationskurserne, renten faldt, og efter afstemningen blev den danske krone styrket. Det synes jeg egentlig også kræver en forklaring, og det er vel ikke bare det, at Nationalbanken hævdede sin rente med en lille halv procent.

Den danske kronekurs ligger i dag klart på den stærke side af centralkursen i forhold til euroen. Vil ministeren ikke bekræfte det?

Økonomiministeren (Marianne Jelved):

Udviklingen på de finansielle markeder umiddelbart før og efter afstemningen, som vi nu har drøftet her under en række spørgsmål, skal jo selvfølgelig ses i lyset af, hvad resultatet af af-